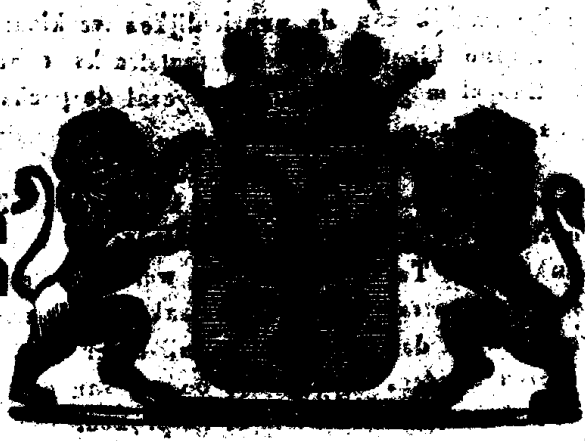

ARNHEMSE COURANT

DONDERDAG 25 JUNI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal wekelijks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is ƒ 1 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een te voo... regel, ƒ 1.00, en 500... behalve 35 oopen... plaatsing.

Een vrolijk haantje over stuur

Men heeft ons van ons, aan de constitutionele partij, verweeten, dat wij te ver gingen, dat wij te zeer alles op eens wilden veranderen. Langzaam aan, zeiden men, *festina lente*; van daag een stukje, morgen een stukje, overmorgen een stukje; zóó hervormt men eenen staat, zóó handelt de ervaren staatsman. Het waren niet alleen de nulliteiten, die ons spraken, — zelfs zij, die niet aan nederlandschen zin konden denken, lieten zich dusdanig over de heer VAN ROSENTHAL, die opstel tot stuksgewijze hervorming, beriep hij zich, onder andere, op het voorbeeld van Engeland, het constitutionele land *per excellentiam*, waar men ook slechts langzamerhand, stuk voor stuk, en niet alles op eenmaal hervormde. Men nu antwoorden, wanneer wij met de woorden van een beroemd engelsch staatsman aantonen, hoe men ook daar de broksgewijze hervormingen veroordeelt, en alzoo aan den heer VAN ROSENTHAL en de andere voorstanders van het bij kleine beetjes hervormen, ten aanzien van Engeland's regeerwijze, een formeel *dementi* wordt gegeven?

Wij bedoelen een artikel van den gewezen minister MACANLEY over de graven SPENCER en SPENCER, voorkomende in de *Edinburgh Review* van januari 11. Hooren wij, wat hij zegt:

»Het oogenblik, waarop het tory-bewind afviel, was een tijd van eenige hervorming, en ook, in de vertegenwoordiging, en de verklaring van de meer dan menschevrijke volmaaktheid van het bestaande stelsel, had een gedultig volk tot razen bij gebracht." (Is het niet, de yaren deze woorden, met het oog op ons, ter weder gescreven?)

»De Reform-questie hield het gemoed van lord GREY bezig van het oogenblik dat hij het bewind had aanvaard. De gevaren van den winter van 1830; de onmiskenbare toestand der publieke opinie; de diepe geheimhouding, die het ministerie in acht nam; de tergende spot der oppositie, die alleen eene onbeduidende wijziging voorzag, — staan ieder nog levendig voor den geest.

»Zij, die er bij tegenwoordig waren, zullen ook niet het heel veel vergeten dat op den 25den juni 1832, de eerste maart in het Huis der Gemeenten voorviel. De vergadering was zwijgend, nieuwsgierig, in angstige verwachting, tot de eerste grondslagen van het plan werden ontvouwd. Verbazing maakte zich van allen meester. Doch toen men hoorde, dat vijftig boroughs hun kiesrecht zouden verliezen, en vijftig anderen slechts één lid, in plaats van twee, zouden afvaardigen, — schepte de oppositie moed. Zij kon niet gelooven, dat het ernst was. Zij triomfeerde in eene geanticipeerde overwinning. Lagohen nam de plaats in van verontwaardiging, en de verdere ontwikkeling van het ontwerp werd met een spottend gelach begroet. Velen der whigs wanhoopden aan het goede uitslag, de radicalen waren blijde, om het ontwikkelen van een plan, zoo zeer in harmonie met hunneigen inzicht. De partijen waren het spoor bijster. De groote meerderheid van elke partij bedroog zich. De Tories vergisten zich in de verwachting, dat het plan gemakkelijk zou verworpen worden; de whigs waren voorbarig in hunne voorspellingen van mislukking; de radicalen misleidden zich zelve, toen zij onderstelden, dat, waar men zoo veel afbrak, men naar een veel meer eenvormig plan weder zou ophouwen. De uitkomst gaf alleen gelijk aan de ontwerpers van het plan.

»Zoodanig beweren eischt ontvouwingen bewijs. Wij moeten onderzoeken, in de eerste plaats, wat men voorhad; dan, wat men tot stand bracht; en ten laatste, wat de gevolgen zijn geweest der reform-act.

»Toen de reform-bill werd voorgesteld was de publieke opinie ten hoogste levendig en opgewekt. De verdediging van het bestaande stelsel was hardnekkig en langdurig. Gewone zede, op zijne puntige manier, namens zijne partij: »Door aan Compound het kiesrecht te ontnemen, wil ik het voor Old Sarum behouden." Sir ROBERT PEEL verzette zich, opkomende voor het ministerie van den hertog VAN WELLINGTON, dat Manchester, Leeds en Birmingham op de lijst der boroughs zouden geplaatst worden, die leden in het Parlement zouden zenden. De linie van verdediging was dus op alle punten gebroken; het sloot Old

»Sarum's groene velden in en de groote handelplaatsen uit.

»Zoo lang het volk niet ontevreden was, kon het Huis der Gemeenten zich met gerustheid aan den behoudenden geest overgeven. Doch de steun, welke het tory-bestuur in de Kamer vond, maakte het blind voor de teekenen van het onweer, dat buiten broeide." (*Avis au lecteur!*) »Lord GREY had beter geobserveerd, en zijne observatiën bragten hem tot de volgende slotsom:

»In tijden van kalmte en rust is het verstandig, trapsgewijze, ja zelfs geringe veranderingen te maken; zij nemen er toe de gebreken weg; voorkomen de kielt in hare geboorte, en banen den weg voor verdere verandering. Doch wanneer de geest des tijds groote hervormingen eischt, doen onbeduidende herstellingen alleen wrevelen wrok ontstaan en wakkeren de zucht tot meer aan. Men neemt het gebodene naan zonder er zich mede te vreden te stellen. De trek tot verandering is geprikkeld, niet verzadigd. Nieuwe eischen moeten ingewilligd worden. Ten laatste begint het volk de onderscheiding te verliezen tusschen nuttige verbeteringen en onbezonnen nieuwigheidszucht, instellingen worden aangevallen, niet omdat zij verkeerd zijn, maar omdat zij zijn; de verandering zelve wordt een behoefte voor het volk, en de stevigste instellingen der vrijheid worden overhoop genomen te gelijk met de versterkte muren van gezag. Personen blijven niet langer in de mode dan hunne opvattingen; het meest ultra is wordt het liefst genomen; PITT maakt plaats voor PERCEVAL en VERGNAUD wordt op van MOUNIER. Men heeft regeringsoosheid of despotisme, GEORGE WELL of NAPOLEON verguizen de wijheid onder den ijzeren hiel van de militaire heerschappij.

»Door zulke bedenkingen geleid, bleef den lord GREY en de ontwerpers der reform-bill, dat hun ontwerp niet moest gaan, omdat de maatregelen onbeduidend zijn; en dat zij studeerde op dat niet de geheele maatregelen te gronde ging.

»Wij hebben reeds gezegd, dat de verdediging van het bestaande stelsel, dat de reform-bill een leugen was, een finale maatregel zou zijn, en verklaarden

